REZOLVARE SUBIECT 2026

Relațiile internaționale sau participarea României la Razboiul Rece

Două evenimente din perioada stalinismului potrivite pentru ambele tipuri de cerințe: aderarea României la CAER (organizație economică) și aderarea României la Tratatul de la Varșovia (organizație militară)

Două evenimente din perioada național-comunismului potrivite pentru ambele tipuri de cerințe: relațiile diplomatice cu Israelul dupa 1967 și participarea României la Conferința de la Helsinki

Eseu

Istoria României de-a lungul secolelor nu a avut o evoluțiE liniară ,ci un parcurs marcat de fluctuații și schimbări bruște. Așa cum remarcă Nicolae Iorga „istoria este cea dintâi carte a unei nații", subliniind rolul esențial al trecutului în formarea identității naționale. INTRODUCERE GENERALĂ!!!

În urma celui de Al Doilea Razboi Mondial, România a fost lăsată în sfera de influență a Armatei Roșii care va instaura regimul totalitar de tip comunist. Regimul comunist a fost consolidat prin/a avut ca temei juridic Constituția din 1952. Perioada comunistă a distorsionat ideea de „voință generală" a lui J.J. Rousseau din lucrarea „Contractul Social", transformând-o în voința „clasei populare", subordonată unui partid unic, ceea ce contravine spiritul democratic. (introducere opțională pentru constituțiile din 1948, 1952 si 1965). Legea fundamentală (denumire pentru constituție pentru a demonstra un limbaj istoric) a marcat subordonarea totală a statului român față de URSS și partidul unic (Partidul Muncitoresc Român). Aceasta a menținut principiile cuprinse în constituția adoptată în 1948. Astfel, ea a marcat naționalizarea principalelor mijloace de producție și începutul procesului de colectivizare a agriculturii. Statul român modern era declarat „democrat popular". Din cele mai importante principii cuprinse în constituție amintim: suveranitatea poporului, centralism economic, planificare națională. Deși drepturile și libertățile cetățenești erau incluse în articole, exista o discrepanță între text și realitatea totalitară.

Constituția a fost adoptată în perioada lui Gheorghe Gheorghiu Dej(1948-1965), perioadă cunoscută în istorie drept perioada stalinismului. În decursul acestei perioade, România s-a implicat activ în relațiile internaționale. Trecerea în neființă a lui Gheorghe Gheorghiu Dej în martie 1965 a necesitat alegerea unui nou secretar general. Prin urmare, Nicoalae Ceaușescu (1965-1989) este numit secretar general al partidului la congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român. Ceaușescu a continuat politica de afirmare în cadrul relațiilor internaționale, iar două acțiuni politice sunt stabilirea relațiilor diplomatice cu RFG, respectiv participarea la Conferința de la Helsinki. (reia cerința și numește cele doua acțiuni).

În anul 1967, România este primul stat comunist care a stabilit relații diplomatice cu Republica Federală Germania. Totodată, a menținut relațiile diplomatice cu Israelul după „Războiul de șase zile". România a refuzat să semneze rezoluția propusă de sovietici prin care Israelul era condamnat ca stat agresor, aducând critici statelor arabe pentru erorile comise. Deoarece a păstrat relații bune și cu statele arabe, România a devenit mediator între diplomații americani, israelieni și arabi.

La data de 30 iulie-1 august 1975 s-a desfășurat Conferința de la Helsinki, în cadrul căreia România a jucat un rol activ. Conferința pentru Securitate și Cooperare în Europa prevedea egalitatea statelor și respectarea drepturilor statelor mici,nerecurgerea la forță și la amenințarea cu forța. Pentru statele aflate sub controlul Moscovei, implicit România, conferința a avut un rol propagandistic, axat pe ideea înțelegerii internaționale. Pentru statele occidentale, conferința a însemnat premisa abolirii progresive a regimurilor comuniste din Europa.

Perioada lui Nicolae Ceaușescu a rămas cunoscută în istorie sub denumirea de perioada național-comunismului. Acesta a consolidat regimul comunist prin utilizarea unor practici politice precum cultul personalității.(rescrierea cerinței plus exemplu). In anul 1971, Nicolae Ceaușescu a efectuat vizite în China și în Coreea de Nord, instaurând în urma acestora un regim de dictatură personală. Prin „Tezele din iulie 1971" a lansat revoluția culturală și anume, o reîntoarcere la regimul de tip stalinist, impunând și cultul personalității. Cultul personalității prevedea glorificarea personalitătii lui Ceaușescu. Acesta era considerat părintele națiunii care călăuzește poporul către o viață mai bună. Conducătorului îi erau închinate opere de artă, poezii, spectacole, iar ziua sa de naștere devinea sărbatoare națională. Critica la adresa conducatorului era interzisă și asupru pedepsită.

Refuzul lui Nicolae Ceaușescu de a adopta politica de reforme propusă de Mihail Gorbaciov „de glasnost și de perestroika" a determinat izbucnirea unei revoluții. Insurecția izbucnește pe data de 16 decembrie 1989 cu proteste la Timișoara și continuă cu proteste la București. Ca urmare, pe data de 25 decembrie 1989 se desfășoară la Târgoviște procesul lui Nicolae și al Elenei Ceaușescu. Aceștia au fost

condamnați la moarte și executați în aceeași zi. (revoluția este contextul pentru a face trecerea la constituția din 1991)

Din punctul meu de vedere, democrația din România în perioada 1990-1997 a avut ca temei juridic Constituția din 1991. Văzuta ca o lege fundamentala ce asigură respectarea unui contract social încheiat între suveran și popor ,Constituția din 1991 reprezintă piatra de temelie a statului de drept.(introducere pentru constituțiile democratice: 1866, 1923, 1991). Înlăturarea regimului comunist, precum și revenirea României la un regim democratic bazat pe pluripartidism, stat de drept și economie de piață a necesitat adoptarea unei noi legi fundamentale. Constituția stabilea ca formă de guvernământ republica (semi-prezidențială), preluată de la fostul regim comunist. Printre cele mai importante principii se numară : pluripartidismul politic, suveranitatea națională și separarea puterilor în stat. Puterea legislativă este deținută de Parlament și de președinte, puterea executiva o exercită Guvernul, iar puterea judecătorească este reprezentată de instanțele judecătorești. Președintele este ales prin vot universal,egal,direct,secret și liber exprimat pentru maxim două mandate. Acesta reprezintă România în relațile internaționale, nu putea fi membru al unui partid politic. Drepturile și libertățile cetățenești sunt inspirate din documentele ONU : dreptul la viată, dreptul de a alege și de a fi ales, pedeapsa cu moarta este strict interzisă, dreptul la învățământ în limba maternă. Constituția a fost modificată în 2003, în sensul armonizării legislației românești cu cea a Uniunii Europene, pentru a permite aderarea României la UE.

În concluzie, istoria României a fost marcată de abilitatea de a naviga între amenințări politice, conflicte și negocieri, reflectând puterea națiunii române în fața presiunilor externe. CONCLUZIE GENERALĂ!!!